

עת"א 65946/07/18 - אבי כחלון נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 65946-07-18 כחלון(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט דניאל בן טולילה
העותר	אבי כחלון (אסיר)
	ע"י ב"כ עו"ד מורן סעדון
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר
	ע"י ב"כ עו"ד מזל ליונס
	2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר דחופה בהתאם להוראת סעיף 62(א) לפקודת בתי סוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971, ולפיה מתבקש בית המשפט לבטל את שלילת שיחות הטלפון של העותר.

ברקע הדברים יצוין כי העותר עצור עד החלטה אחרת מיום 23.1.17, בגין מעורבותו הלכאורית בניהול ועמידה בראש ארגון פשיעה, לצד שורה של עבירות שעניינן סחיטה בכוח ואיומים ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון (ת"פ 58313-02-17 מחוזי ת"א).

ביום 13.6.18 הודע לעותר דבר שלילת שיחות הטלפון ממנו במשך כחודש ימים לצד הגבלות נוספות, שלילה שבעקבותיה הוגשה עתירת אסיר שנידונה בפני כב' השופט משניות (18-06-31975) ונדחתה ביום 25.6.18.

בין לבין הוארכה שלילת שיחות הטלפון מיום 12.7.18 למשך חודש נוסף, עד ליום 11.8.18. בעקבות הארכה זו הוגשה העתירה שבכותרת, אלא מהי, עד שהתקבלה תגובת הגורמים הצריכים לעניין ונערך דיון (לאחר שבתחילה הבקשה נקבעה לחודש ספטמבר ובהמשך הוקדמה), הסתיימה תקופת השלילה השנייה והחלה תקופת שלילת הטלפונים השלישית שתחילתה מיום 12.8.18 למשך חודש נוסף. הגם שמבחינה פורמלית היה מקום להגשתה של בקשה חדשה, הצדדים במשתמע דנו בעתירה ככזו המתייחסת לבקשה השלישית, כאשר לא נשמעה מצד המשיבה כל טענה בדבר.

טיעוני הצדדים:

ב"כ העותר במסגרת טיעוניה בכתב ובע"פ עמדה על כך שמדובר במי שמצוי בהפרדה וזכאי ליציאה קצרה מתאו. שלילת שיחות הטלפון של העותר פוגעת פגיעה קשה בזכותו לקשר עם בני משפחתו ועם העולם שמחוץ לכלא. לדבריה, טרם הגשת העתירה מיצתה את הכלים שעומדים לרשות העותר בפניות מול בית הסוהר, ורק לאחר שפניותיה נדחו בצורה לקונית פנתה לבית המשפט. עוד נטען כי שלילת שיחות הטלפון בהתבסס על מסוכנותו של העותר אינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי אותה מדינה ואותו שירות בתי הסוהר אפשר לאשתו וגיסתו של העותר להיפגש עמו לביקור פתוח במשך כשעה. גם אם קיים מידע מודיעיני, הרי שמרביתו היה מצוי בפני בית המשפט עובר לשלילת השיחות הקודמת, וממילא לא ברור כיצד אדם שמצוי 23 שעות בהפרדה יוכל לעסוק בפעילות פלילית מחוץ לכותלי הכלא.

בסוף דבריה ציינה ב"כ העותר כי בנקודת זמן זו יש בשלילת שיחות הטלפון גם לפגוע בהגנתו של הנאשם, שכן בסמוך לאחר חגי תשרי עתידים להתחיל דיוני הוכחות, כאשר במסגרת הליך המעצר על הנאשם לנסות ולהציג חלופת מעצר. גם אם העותר זכאי לשוחח עם עורך דינו, ישנו קושי ממשי לנהל בצורה כזו את הגנתו, לא כל שכן, למצוא חלופת מעצר אשר מחייבת שיחה ישירה בין העותר לבין אותו מפקח אופציונלי.

ב"כ המשיבים הפנתה לכך שמשטרת ישראל ושירות בתי הסוהר, כאחד, ממליצים על המשך מניעת שיחות טלפון מהעותר. לדבריה, קיימים מיידעים "חמים ועדכניים" המלמדים כי גם בהיותו של העותר במעצר, זה ממשיך בפעילות הפלילית אותה ניתן לצמצם באמצעות הגבלת שיחות הטלפון. נטען כי אין להסיק או ללמוד מביקור חד פעמי שניתן לעורר שלא נשקפת ממנו מסוכנות, או שהדבר דומה ליכולתו לעסוק בפלילים, אגב שימוש בשיחות טלפון. עוד ציינה ב"כ המשיבים כי לעותר אפשרות שיחת טלפון עם עורכי דינו, וככל שיהיה צורך בשיחת טלפון נקודתית, ניתן יהיה להגיש בקשה שתבחן אד הוק.

בשל כל אלה סבורה המשיבה כי ההחלטה בנסיבותיו של העותר הינה סבירה, ועל כן מתבקש בית המשפט לדחות את העתירה.

דין והכרעה:

בפתח דבר יאמר סופו לפיו בית המשפט מוצא לדחות את העתירה, וזאת מן הנימוקים הבאים.

כידוע, וכפי שנקבע במספר הלכות מובילות בנוגע לשלילת שיחות טלפון מאסיר, המדובר באמצעי המצוי בסמכות שירות בתי הסוהר ונגזר משלילת חירותו האישית של האסיר. עוד נקבע כי הפעלת סמכות זו יש לעשות במידתיות תוך איזון בין האינטרסים השונים, בכללם זכותו של האסיר להיות בקשר עם אחרים מחוץ לבית הסוהר, האינטרס בשמירה על קשרי משפחה וחברות, הפחתת תסכול מצד האסיר, אל מול האינטרס הציבורי בשמירה על הסדר ועל הביטחון (ראה בין היתר רע"ב 5711/11, בר מוחה נ' שב"ס, רע"ב 50/12, שב"ס נ' בר מוחה, רע"ב 6561/97, מדינת ישראל נ' מנדלסון, רע"ב 2012/09, עמיר נ' שב"ס).

בענייננו מדובר בשלילה בפעם השלישית של שיחות טלפון, דבר אשר מטבעם של דברים מחייב את בית המשפט לבדוק

האם הנימוקים שעמדו בבסיס השלילה הראשונה עודם רלוונטיים, כמו גם, האם אותם מיידעים שעמדו בבסיס השלילה הראשונה הם אילו שעומדים גם כעת כנימוק לשלילה, או שבמהלך התקופה האחרונה הצטברו מיידעים חדשים. את זאת יש לעשות אל מול אותן נסיבות עליהן עמדה ב"כ העותר, אשר ככל שחולף הזמן מקבלות משנה תוקף.

בית המשפט קיבל לרשותו אסופות מיידעים, לרבות חוות דעת סודיות של שב"ס ומשטרת ישראל. לאחר שעיינתי בכל אותם מיידעים בחנתי את תוכנם, מהימנות מוסרי הידיעות ומועד מסירתם, הגעתי לכלל מסקנה כי בצדק נשללו בפעם השלישית שיחות הטלפון של העותר.

בהקשר לאמור, יוער כי בכל אחת משלילות שיחות הטלפון שב"ס פעל באופן מידתי, כך ששלילת שיחות הטלפון נעשתה בכל אחת מהפעמים לחודש ימים ולא לתקופות ארוכות יותר (תקופות אשר מצויות בסמכותו, וראה עניין בר מוחה שבעניינו מניעת הקשר נעשתה באופן מוחלט ולתקופות ארוכות, חלקן לחמישה חודשים). הדברים אמורים בשים לב לכך שגם המידעים "הישנים" שהוצגו לבית המשפט והיוו את הבסיס לשלילה הראשונה, די היה בהם נוכח האמור בהם כדי להצדיק את שלילת השיחות בפעם השלישית, שכן חלקם מתייחסים לנתונים מלפני כחודשיים שלושה בלבד. הדברים אמורים גם בשים לב לריבוי המידעים ותוכנם החד משמעי לגבי פעילות לכאורית מחוץ לכותלי הכלא הנעשית בהכוונת העותר, לצד מעורבות שלילית.

לא זו אף זו, לבית משפט הוצגו מידעים חדשים, מוצלבים, בעלי מהימנות גבוהה, המלמדים על המשך אותה פעילות פלילית מתוך הכלא, כשהדברים מכוונים בין היתר לידיעות מספר 180347056, 180345420, 180325638.

למותר להוסיף כי אין המדובר בשלילת שיחות מוחלטת ומתוך הבנה כי על העותר להיערך לקראת משפטו הקרב, כמו גם לבחינתה של חלופת מעצר בעניינו, הותר לו לשוחח עם עורכי דינו ללא כל מגבלה. כך גם נלקחה בחשבון הצהרת ב"כ המשיבים כי ככל שיהיה צורך בשיחה קונקרטית עם אדם שיכול וישמש כחלופה, בקשה זו תיבחן באופן ספציפי ובנפרד מאיסור שיחות הטלפון הקיים בעניינו.

להשלמת התמונה אציין כי גם אם באותו ביקור חד פעמי בן שעה של בת זוגו של העותר, כמו גם ביקורים עתידיים שיינתנו לו, ניתן היה להעביר מסר כזה או אחר, הדבר שונה תכלית שוני מיכולתו להעביר מסרים באופן תדיר באמצעות הטלפון לצורך עיסוק בפעילות פלילית. טיעון שכזה יכול גם לשמש כ"חרב פיפיות" ויביא את שב"ס להימנע בעתיד מהקלות או מתן ביקורים (גם תוך נטילת סיכון מסוים) מתוך הבנה שהדבר ישמש כטיעון עתידי לכך שאינם עוסקים עוד בכל דרך בפעילות שלילית מחוץ לכותלי הכלא.

סוף דבר, לאחר שעיינתי במסמכים השונים ובמידע האמור מצאתי כי בשלב זה ההחלטה להאריך את מניעת שיחות הטלפון הינה סבירה, אם לא למעלה מכך.

אשר על כן, העתירה נידחת.

מזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ח, 23 אוגוסט 2018, בהעדר
הצדדים.

דניאל בן טולילה, שופט